

Artikel 577 B.W.

Insgelijks behoren aan het land de wegen en straten, welke te zijnen laste zijn, de stranden van de zee, de bevaarbare en vlotbare stromen en rivieren met hun oevers, de grote en kleine eilanden en de platen welke in die wateren opkomen, gelijk ook de havens en reden; onverminderd de door titel of bezit verkregen rechten van bijzondere personen of gemeenschappen.

Artikel 578 B.W.

Door oevers worden in het vorige artikel verstaan, de boorden van rivieren, meren of stromen, welke bij gewone tijden, als het water op het hoogste is, door dat water overdekt worden, en niet hetgeen door watervloeden overstroomd is.

Artikel 625 B.W.

Eigendom is het recht om van een zaak het vrij genot te hebben en daarover op de volstrektste wijze te beschikken, mits men er geen gebruik van maakt, strijdende tegen de wetten, daargesteld door zodanige macht, die daartoe, volgens de Wet op de Staatsinrichting van Suriname, de bevoegdheid heeft, en mits men aan de rechten van anderen geen hinder toebrengt; alles behoudens de onteigening ten algemene nutte tegen voorafgaande schadevergoeding, ingevolge de Wet op de Staatsinrichting van Suriname.

Artikel 650 B.W.

De aanslijkingen en aanwassen, welke natuurlijk, langzamerhand en ongemerkt, aan de landen, bij een lopend water gelegen, aangroeien, worden aanspoelingen genoemd. De aanspoeling komt ten voordele van de eigenaars van de oever, zonder onderscheid of in de titel van eigendom al of niet melding wordt gemaakt van de hoegrootheid der landen; behoudens de algemene wetten op zichtbare voet- en jaagpaden.

Artikel 651 B.W.

De bij het tweede lid van het vorige artikel gemaakte bepaling is ook toepasselijk op aanspoelingen, welke aan de oevers van bevaarbare meren plaats hebben. Dezelfde bepaling is eindelijk ook toepasselijk op aanwassen, gorsingen en schorren, door de zee aan de stranden en aan de oevers der rivieren, alwaar ebbe en vloed gaat, angespoeld, hetzij de oever aan het land, of wel aan bijzondere personen of gemeenschappen toebehoort.

Artikel 652 B.W.

Aanspoeling heeft geen plaats ten aanzien van vijvers.

De eigenaars van deze behouden steeds de grond, die door het water bedekt wordt, wanneer het tot die hoogte gekomen is, dat de vijver zich daarvan ontlast, ofschoon ook de hoeveelheid van het water naderhand weder afneemt.

Zo ook, omgekeerd, verkrijgt de eigenaar van de vijver geen recht op de landen aan de oever gelegen, die door zijn water, bij buitengewone hoogte van hetzelfde, overdekt worden.